

Sygnatura akt I C 1630/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2017r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Anna Lasko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 października 2017r. w K.

sprawy z powództwa A. G., T. G., K. G., H. G., J. G., A. K., P. G.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz A. G. kwotę 50.000,00 zł (słownie złotych: pięćdziesiąt tysięcy i 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23.09.2011r. do dnia zapłaty;

II zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz A. G. kwotę 5.089,36 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 20.000,00 zł;

IV zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda T. G. kwotę 75.000,00 zł (słownie złotych: siedemdziesiąt pięć tysięcy i 00/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 23.09.2011r. do dnia zapłaty;

V zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda T. G. kwotę 3.789,36 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

VI wyrokowi w punkcie IV nadaje rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 30.000,00 zł;

VII zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda K. G. kwotę 75.000,00 zł (słownie złotych: siedemdziesiąt pięć tysięcy i 00/100 złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 23.09.2011r. do dnia zapłaty;

VIII zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda K. G. kwotę 3.789,36 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IX wyrokowi w punkcie VII nadaje rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 30.000,00 zł;

X zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki A. K. kwotę 20.000,00 zł (słownie złotych: dwadzieścia tysięcy i 00/100 złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 23.09.2011r. do dnia zapłaty;

XI dalej idące powództwa A. K. oddala;

XII zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki A. K. kwotę 894,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

XIII wobec zawarcia ugody umarza postępowanie w zakresie roszczeń H. G. i J. G.;

XIV przyznaje biegłej sądowej M. G. (1) kwotę 90,90 zł tytułem wynagrodzenia za stawiennictwo na rozprawie w dniu 11.10.2017r.;

XV nakazuje zwrócić od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze na rzecz strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 300,00 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki na opinię uzupełniającą;

XVI nakazuje stronie pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze kwotę 8.590,90 zł tytułem opłat, których nie uiścili powodowie T. G. i K. G. (2x 3.750,00 zł) oraz części opłaty od pozwu A. K. (1.000,00 zł), od uiszczenia której powódka była zwolniona i kosztów stawiennictwa biegłej sądowej M. G. (1) na rozprawie w dniu 11.10.2017r. (90,90 zł), zaś w pozostałym zakresie koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt I C 1630/15

UZASADNIENIE

Powodowie wnosili o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę po śmierci osoby najbliższej M. G. (2). A. G. – wdowa po zmarłym- wnosila o zasądzenie na jej rzecz kwoty 50 000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23.09.2011 r. do dnia zapłaty oraz na rzecz małoletnich dzieci T. G. i K. G. po 75 000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23.09.2011 r. do dnia zapłaty. H. G. i J. G. - rodzice zmarłego- wnosili o zasądzenie po 30 000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23.09.2011 r. do dnia zapłaty. A. K. -siostra zmarłego- wnosila o zasądzenia kwoty 30 000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23.09.2011 r. do dnia zapłaty. Powodowie wnosili także o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w W. kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego żądania powodowie podali, że w dniu 14.06.2011r. kierujący pojazdem m-ki R. o nr rej. (...) doprowadził do zderzenia z pojazdem m-ki V. nr rej. (...), którym kierował M. G. (2). Na skutek tego wypadku, w wyniku doznanych obrażeń M. G. (2) poniósł śmierć. Pojazd sprawcy zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów u strony pozwanej. Pismem z dnia 12.07.2011 r. powódka A. G. wdowa po zmarłym M. G. (2) zgłosiła (...) S.A. z siedzibą w W. roszczenie w kwocie 200 000,00 zł na swoją rzecz, jak również na rzecz małoletnich dzieci T. G. i K. G. po 200 000,00 zł. Powodowie H. G. i J. G. rodzice zmarłego pismem z dnia 04.08.2011 r. domagali się zapłaty na ich rzecz po 100 000,00 zł. Ponadto powódka A. K. siostra zmarłego pismem z dnia 04.08.2011 r. domagała się zapłaty 100 000,00 zł. (...) S.A. z siedzibą w W. w ramach postępowania likwidacyjnego nr (...) wypłacił na rzecz A. G. oraz jej małoletnich dzieci T. G. i K. G. po 20 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego. Rodzice zmarłego H. G. i J. G. otrzymali z tego tytułu po 15 000,00 zł. A. K. strona pozwana odmówiła wypłaty zadośćuczynienia.

Powodowie nie zgadzają się z wysokością uznanych dotychczas na ich rzecz świadczeń pieniężnych przewidzianych art. 446 § 4 k.c. co do roszczeń A. G., jej małoletnich dzieci oraz rodziców zmarłego, jak również, nie do przyjęcia ich zdaniem jest stanowisko strony pozwanej co do pominięcia siostry zmarłego. Podnosili oni, że już w ramach prowadzonego przez (...) S.A. z siedzibą w W. postępowania likwidacyjnego wykazali nie tylko poczucie krzywdy po śmierci osoby najbliższej, ale również łączącą ich więź rodzinną, nie tylko z racji bliskiego zamieszkiwania od siebie, ale z racji stałego utrzymywania kontaktów ze zmarłym M. G. (2). Zmarły był dla nich nie ocenioną podporą, zawsze mogli liczyć na niego, nie tylko na wsparcie duchowe, finansowe, ale również poprzez pomoc fizyczną z jego strony, na którą już nie mogą liczyć. Powodowie podkreślali, iż byli bardzo mocno związaną, zżyłą rodziną, razem spędzali wolny czas, urządzali wspólne święta i wypoczynki.

W przypadku siostry zmarłego A. K., której strona pozwana odmówiła zapłaty świadczenia pieniężnego, wskazała ona, że występująca silna więź emocjonalna, uczuciowa i szczególna bliskość uzasadniała przyznanie jej zadośćuczynienia w dochodzonej kwocie.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. uznała powództwo co do zasady w stosunku do powodów: A. G., T. G., K. G., H. G. i J. G., kwestionując je co do wysokości i wniosła o rozstrzygnięcie o kosztach postępowania stosownie do wyniku sporu. Uznała ona dalsze roszczenie na rzecz A. G. w kwocie 20 000,00 zł, K. G. i T. G. po 30 000,00 zł oraz H. i J. G. po 10 000,00 zł. Uzasadniając swoje stanowisko podała, iż dochodzone przez powodów zadośćuczynienie jest wygórowane, mając na uwadze, że powinno ono rekompensować poniesioną szkodę, spełniać swoją funkcję kompensacyjną oraz przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość, ustaloną w oparciu o obiektywne i sprawdzone kryteria. Zdaniem strony pozwanej roszczenie powodów, uwzględniając dotychczas wypłacone kwoty, nie znajduje żadnego uzasadnienia, mając na uwadze rodzaj, rozmiar i charakter cierpień psychicznych i fizycznych powodów oraz czas trwania i intensywność cierpień psychicznych i fizycznych. Strona pozwana wskazywała, iż nie spowodowały one istotnych zaburzeń w funkcjonowaniu organizmu powodów i nie skutkowały ograniczeniami i utrudnieniami w codziennej egzystencji. Wobec powyższego nie zaistniały w jej opinii żadne przesłanki do uwzględnienia powództwa. (...) S.A. z siedzibą w W. wskazała, że wypłaciła na rzecz żony i dzieci zmarłego kwoty po 30 000,00 zł tytułem znacznego pogorszenia sytuacji życiowej.

Strona pozwana wniosła także o oddalenie powództwa A. K., obciążenie jej kosztami postępowania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2 417,00 zł. Uzasadniając swoje stanowisko podała, iż odmówiła wypłaty zadośćuczynienia w stosunku do siostry zmarłego, przyjmując iż przesłanki z art. 446 § 4 k.c. nie mają do niej zastosowania. Krąg osób uprawnionych do zadośćuczynienia na podstawie powołanego przepisu został określony przez ustawodawcę jednoznacznie. Osobami uprawnionymi są niewątpliwie członkowie rodziny zmarłego, nie jest to jednak każda osoba bliska należąca do rodziny. Zdaniem strony pozwanej na podstawie art. 24 i 27 k.r.o. rodzinę tworzą małżonkowie oraz dzieci pochodzące z tego związku. Oprócz więzi uczuciowej istotna dla rodziny jest także wspólnota materialna. Do najbliższych członków rodziny zmarłego należy zaliczyć takie osoby, których sytuacja życiowa kształtowała się w zależności od zmarłego. W ocenie (...) S.A. zakres podmiotowy tego pojęcia należy rozpatrywać, przyjmując kryterium wspólnoty ekonomicznej, rozumianej jako pozostawanie we wspólnym gospodarstwie domowym, wspólnym zamieszkaniu i wspólnym pożyciu. Powódka A. K. w chwili wypadku brata miała 26 lat, mieszkała samodzielnie, a jej życie koncentrowało się na własnej rodzinie, wychowaniu dzieci i zaspokajaniu materialnych i duchowych potrzeb własnej rodziny. Ponadto zdaniem strony pozwanej, powódka nie wykazała, że w zakresie dochodzonym pozwem, zachodzą przesłanki do zasądzenia na jej rzecz jakiegokolwiek zadośćuczynienia.

Na rozprawie w dniu 11.10.2017 r. zawarta została ugoda, zgodnie z którą strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. zobowiązała się zapłacić na rzecz powodów H. G. i J. G. kwoty po 15 000,00 zł z tytułu zadośćuczynienia po śmierci syna M. G. (2), w terminie do 25.10.2017 r. (k. 224).

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY

W dniu 14 czerwca 2011 r. w miejscowości S. P. M. kierujący zestawem pojazdów R. o nr rej. (...) z naczepą o nr rej. (...) jadąc przez teren zabudowany przekroczył dopuszczalną prędkość, stracił panowanie nad kierowanym zespołem pojazdów, zjechał na przeciwny pas ruchu i tam zderzył się z samochodem V. (...) nr rej. (...). W wyniku zderzenia samochodów V. (...) zjechał z jezdni, uderzył w ogrodzenie oraz znak drogowy i zderzył się z samochodem F. (...) nr rej (...). W wypadku śmierć poniósł kierowca M. G. (2) kierujący samochodem V. (...).

Dowód:

- akta szkodowe nr (...)

- zaświadczenie K. W. z dnia 29.06.2011 r. (k. 18-19)

- kserokopia protokołu zgonu (k. 20)

Pojazd kierowany przez sprawcę wypadku był ubezpieczony u strony pozwanej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W dacie śmierci M. G. (2) miał 36 lat, mieszkał wraz z żoną A. G. i dwoma

małoletnimi synami T. G. i K. G. w K.. M. G. (2) i A. G. byli małżeństwem ponad 11 lat. Zmarły pracował jako konwojent w firmie (...)’s C.L. (...) Sp. z o.o.

Okoliczność bezsporna

Powódka A. G. w dacie śmierci męża miała 41 lat, pracowała jako pielęgniarka na bloku operacyjnym w trybie zmianowym. Razem z mężem posiadali pół domu, który był w trakcie remontu. Większość prac remontowych wykonywał M. G. (2). Poszkodowany pomagał w domu, gotował, zajmował się dziećmi. M. G. (2) miał dobre relacje z synami, uczestniczył w ich wychowaniu, organizował im wyjazdy weekendowe, czytał im książki. Starał się zapewnić rodzinie godne warunki życia. A. G. i jej mąż byli ze sobą silnie związani, byli zgodnym małżeństwem często dzwonili do siebie, większość rzeczy robili razem, wspólnie podejmowali decyzje.

Dowód:

- przesłuchanie powódki na rozprawie w dniu 09.06.2016 r. (k. 156-156v)

Tragiczny wypadek M. G. (2) był dla powódki ogromnym przeżyciem. Cierpiała na bezsenność, miała obniżony nastrój, była przygnębiona i apetyczna, ciągle płakała. W wyniku śmierci męża u A. G. pojawiły się zaburzenia funkcjonowania somatycznego i psychicznego w postaci zaburzeń po sytuacji traumatycznej (przewlekła reakcja na stres) oraz przedłużona reakcji żałoby. Zaburzenia te obniżają jakość życia i funkcjonowania powódki oraz mają charakter przewlekły.

Dowód:

- opinia sądowo-psychologiczna z dnia 05.10.2016 r. (k. 180-185)

Małoletni T. G. w chwili śmierci ojca miał 7 lat. Łączyły ich ciepłe i przyjazne relacje, ojciec zajmował się nim i bratem, bawił się z nimi, razem spędzali wolny czas. Wiadomość o śmierci ojca była dla niego ciosem, nocami płakał za tatą, nie mógł spać w nocy. Czuł się samotny i opuszczony, zamknął się w sobie, stał się milczący, temat taty stał się dla niego trudny i bolesny. W chwili obecnej nie jest gotowy do rozmowy o ojcu, opisywać swoich uczuć wiążących się z nim ani do przeżywania żałoby. Zostało zachwiane jego poczucie bezpieczeństwa psychicznego i fizycznego. Nie jest w stanie radzić sobie z traumatycznymi wspomnieniami związanymi z osobą ojca i jego śmiercią. Mimo upływu 5 lat, wspomnienia chłopca są nadal bolesne

Dowód:

- kserokopia odpisu aktu urodzenia T. G. (k. 37)

- przesłuchanie powódki na rozprawie w dniu 09.06.2016 r. (k. 156-156v)

- opinia sądowo-psychologiczna z dnia 05.10.2016 r. (k. 184-185)

Małoletni K. G. w chwili śmierci ojca miał 10 lat, obecnie jest uczniem klasy I technikum. Gdy usłyszał o śmierci ojca doznał szoku, nie wierzył w to co się stało. Ojciec był dla niego bliską i ciepłą osobą, wspólnie spędzali czas, bawili się, spacerowali, jeździli na rowerach, odrabiali lekcje. M. G. (2) dawał chłopcu poczucie bezpieczeństwa i bliskości. K. G. zawsze mógł polegać na ojcu, który wspierał go w różnych życiowych sytuacjach, pomagał rozwiązywać problemy. Powód ujawnia obniżony nastrój, przygnębienie, smutek i poczucie pustki. W sferze emocjonalnej nadal obecne są symptomy przeżytej sytuacji traumatycznej oraz poczucie straty, pojawiają się u niego negatywne uczucia: tęsknoty i smutku oraz przygnębienie.

Dowód:

- kserokopia odpisu aktu urodzenia K. G. (k. 38)

-opinia sądowo-psychologiczna z dnia 05.10.2016 r. (k. 183-184)

Dla K. G. i T. G. śmierć ojca stała się poważną stratą w sensie psychicznym. Utracili nie tylko bliską osobę, ale zostali pozbawieni możliwości korzystania ze wsparcia psychicznego, a zwłaszcza emocjonalnego ojca w przyszłości. Chłopcy swoje uczucia wobec faktu śmierci ojca, ukryli i zamknęli się we własnym świecie. Aby zmniejszyć napięcie, lęk i poczucie osamotnienia oraz straty, postanowili nie rozmawiać o swoim ojcu z najbliższymi i nie przeżywać negatywnych uczuć. Temat M. G. (2) jest dla nich zbyt trudny, gdyż znajdowali w nim wsparcie i opiekę oraz byli obdarzani miłością i przywiązaniem. Śmierć ojca spowodowała zerwanie tej szczególnej więzi, ból, bezradność, cierpienie, poczucie alienacji i samotności.

Dowód:

- opinia sądowo-psychologiczna z dnia 05.10.2016 r. (k. 185)

A. K. w chwili śmierci brata miała 26 lat. Zawsze mogła liczyć na M. G. (2), nie tylko finansowo, ale i w przypadku pomocy fizycznej z jego strony. Wspierał ją również duchowo, był dla niej nieocenioną podporą i zawsze mogła na niego liczyć. Łączyły ją z bratem serdeczne i bliskie więzi, był dla niej przyjacielem i wsparciem w każdej życiowej sytuacji. Rodzeństwo nie mieszkało wspólnie, ale blisko siebie w tej samej miejscowości, stale się widywali, kontaktowali, spędzali wolny czas, wyjeżdżali na weekendy, spędzali wspólnie święta. Brat pomagał jej w remoncie pokoju, gdy spodziewała się dziecka.

Dowód:

- kserokopia odpisu aktu urodzenia A. K. (k. 39)

- kserokopia oświadczenia H. G. (k. 48-51)

- kserokopia oświadczenia A. K. (k. 52-54)

- przesłuchanie A. K. na rozprawie w dniu 09.06.2016 r. (k. 157-157v)

Siostra zmarłego A. K. ujawnia trudności w zaadaptowaniu się w nowej sytuacji życiowej spowodowanej wypadkiem komunikacyjnym brata. Występuje u niej przedłużona reakcja żałoby oraz zmiany w funkcjonowaniu emocjonalnym, które powstały po śmierci M. G. (2) i są związane z przeżywaną żałobą. Natężenie krzywdy jest podwyższone, bowiem powódka doświadcza negatywnych emocji i poczucia żalu, przygnębienia i smutku, bowiem utraciła wsparcie i pomoc bliskiej osoby. Występujące zaburzenia w funkcjonowaniu emocjonalnym obniżają jakość życia powódki

Dowód:

- opinia sądowo-psychologiczna z dnia 05.10.2016 r. (k. 176-171)

Pismem z dnia 12.07.2011 r. powódka A. G. domagała się zapłaty od strony pozwanej na swoją rzecz kwoty 200 000,00 zł, jak również na rzecz małoletnich synów T. G. i K. G. po 200 000,00 zł. Powodowie H. G. i J. G. pismem z dnia 04.08.2011 r. domagali się zapłaty na ich rzecz po 100 000,00 zł. Siostra zmarłego A. K. w piśmie z dnia 04.08.2011 r. domagała się zapłaty 100 000,00 zł.

Dowód:

- kserokopia pisma z dnia 12.07.2011 r. (k. 22)

- kserokopia pisma z dnia 04.08.2011 r. (k. 24)

- kserokopia pisma z dnia 04.08.2011 r. (k. 26)

Strona powodowa w trakcie prowadzonego postępowania likwidacyjnego nr PL (...), pismem z dnia 22.09.2011 r. przyjęła odpowiedzialność za szkodę spowodowaną przez kierującego pojazdem m-ki R.. Wyplaciła na rzecz powódki A. G. oraz jej małoletnich dzieci po 20 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego. Natomiast rodzicom zmarłego H. i J. G. wypłaciła po 15 000,00 zł. (...) S.A. z siedzibą w W. nie znalazła podstaw do przyznania zadośćuczynienia A. K. ponieważ nie uznała jej za najbliższego członka rodziny.

Dowód:

- kserokopia pisma z dnia 22.09.2011 r. (k. 41-42)

Strona pozwana uznała dalsze roszczenie na rzecz A. G. w kwocie 20 000,00 zł, K. G. i T. G. po 30 000,00 zł oraz H. i J. G. po 10 000,00 zł.

Dowód:

- odpowiedź na pozew z dnia 04.02.2016 r. (k. 127)

SĄD ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE

Ustalony powyżej stan faktyczny znajduje podstawę w przedstawionych dokumentach, nie budzących wątpliwości zeznaniach powódek oraz opinii biegłego psychologa. Podstawa odpowiedzialności strony pozwanej nie budzi wątpliwości i nie była sporna, bowiem powodowie jeszcze przez wytoczeniem powództwa otrzymali część żądanego od strony pozwanej zadośćuczynienia.

Na gruncie niniejszej sprawy mamy do czynienia z żądaniem wypłaty kwot z tytułu śmierci osoby najbliższej jaką był M. G. (2), które dotyczyło jego żony A. G., synów T. G. i K. G., jego rodziców H. G. i J. G. oraz jego siostry A. K. przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W..

Zgodnie z art. 446 § 4 k.c. sąd może przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Krzywda jako szkoda o charakterze niemajątkowym ma charakter niewymierny, niepoliczalny. Życie ludzkie jest wartością bezcenną i żadna kwota pieniężna nie jest w stanie wartości tej zrehabilitować. Śmierć bliskiego członka rodziny jest bardzo ciężkim, tragicznym wydarzeniem powodującym trudny do opisania ból i cierpienie. W orzecznictwie wskazuje się, że na jej rozmiar mają wpływ dramatyzm doznań osoby bliskiej, poczucie osamotnienia i pustki, cierpienie moralne i wstrząs psychiczny wywołany śmiercią bliskiej osoby, rodzaj i intensywność więzi łączącej pokrzywdzonego ze zmarłym, wystąpienie zaburzeń będącym skutkiem odejścia, stopień w jakim pokrzywdzony będzie umiał się znaleźć w nowej rzeczywistości i zdolność jej zaakceptowania, leczenie doznanej traumy, wiek pokrzywdzonego (por. wyrok SN z 3.06.2011 r., (...), (...)).

A. G. i jej mąż łączył bardzo bliski związek, byli ze sobą silnie związani emocjonalnie. Więzy między małżonkami jest najsilniejszym rodzajem związku i tragiczna –jak w tym przypadku- śmierć jednego z nich stanowi traumatyczne przeżycie dla małżonka pozostałego przy życiu. W normalnie funkcjonującej rodzinie, gdzie istnieje naturalna, bliska więź pomiędzy małżonkami, niespodziewane odejście najbliższej osoby musi wywołać wstrząs, a także wpłynąć na zmianę ustabilizowanego dotąd życia. Należy stwierdzić, że małżeństwo powódki i poszkodowanego, które trwało 11 lat odpowiadało wzorcom normalnie funkcjonującej rodziny, a śmierć M. G. (2) była dla powódki ogromnym przeżyciem. Przeżyła ona szok, gdy policjanci poinformowali ją o śmierci męża. W tym miejscu pojawia się kwestia wpływu śmierci M. G. (2) na stan psychiki A. G.. Został on ustalony na podstawie pisemnej opinii biegłego psychologa, jak i wyjaśnień biegłej na rozprawie. W wyniku nagłej i tragicznej śmierci męża u powódki pojawiły się zaburzenia funkcjonowania somatycznego i psychicznego w postaci zaburzeń po sytuacji traumatycznej (przewlekła reakcja na stres) oraz przedłużona reakcja żałoby. Zaburzenia te charakteryzują się podwyższonym poziomem lęku, nadwrażliwością i reakcjami somatycznymi w postaci uogólnionych dolegliwości. Zaburzenia te obniżają jakość życia i funkcjonowania powódki oraz mają charakter przewlekły.

K. G. i T. G. będący synami M. G. (2) niewątpliwie należą do kręgu osób najbliższych, objętych powołanym wcześniej przepisem art. 446 § 4 k.c. Nie budziło wątpliwości sądu, że wskutek wypadku opisanego w pozwie, a w jego konsekwencji utraty ojca powodowie doznali wielkiej krzywdy. W sposób oczywisty zdarzenie takie musi odbić się na psychice, a przez to wiązać się z negatywnymi następstwami. Tak było niewątpliwie i w przypadku powodów. Zdarzenie, w wyniku którego śmierć poniósł ojciec powodów miało charakter gwałtowny i niespodziewany. W jednej chwili stracili oni jedną z najważniejszych dla siebie osób. Niewątpliwym jest, że tak traumatyczne wydarzenie nie pozostaje bez wpływu na psychikę człowieka. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jasno wynika, że powodowie byli silnie związani emocjonalnie z ojcem, mieszkali z nim, spędzali z nim dużo czasu, dawał on im poczucie bezpieczeństwa i bliskości. Na podstawie pisemnej opinii biegłego psychologa ustalony został wpływ śmierci M. G. (2) na stan psychiki małoletnich chłopców. Dla K. G. i T. G. śmierć ojca stała się poważną stratą w sensie psychicznym. Utracili nie tylko bliską osobę, ale zostali pozbawieni możliwości korzystania ze wsparcia psychicznego, a zwłaszcza emocjonalnego ojca w przyszłości. Chłopcy swoje uczucia wobec faktu śmierci ojca, ukryli i zamknęli się we własnym świecie. Aby zmniejszyć napięcie, lęk i poczucie osamotnienia oraz straty, postanowili nie rozmawiać o swoim ojcu z najbliższymi i nie przeżywać negatywnych uczuć. Temat M. G. (2) jest dla nich zbyt trudny, gdyż znajdowali w nim wsparcie i opiekę oraz byli obdarzani miłością i przywiązaniem. Śmierć ojca spowodowała zerwanie tej szczególnej więzi, ból, bezradność, cierpienie, poczucie alienacji i samotności.

W ocenie sądu wyplacona przez stronę pozwaną kwota po 30 000,00 zł na rzecz żony i dzieci zmarłego jest zbyt niska. Sytuacja utraty najbliższej osoby niewątpliwie uprawnia do przyznania zadośćuczynienia dużo większych kwot, gdyż jest to zerwanie więzi z osobą najbliższą. Mając te okoliczności na uwadze sąd zasądził kwoty dochodzone pozwem tj. kwoty 50 000,00 zł na rzecz A. G. i po 75 000,00 zł na rzecz K. G. i T. G.. Doznana krzywda uzasadnia zadośćuczynienie dla małoletnich dzieci w kwocie łącznej po 95 000,00 zł, a dla żony kwoty łącznej 70 000,00 zł.

Wskazane wyżej kwoty nie stanowią sumy wygórowanej i pozostają we właściwym związku z rozmiarem cierpień, jakich wskutek objętego pozwem zdarzenia doznali powodowie, stanowiąc należytą za nie rekompensatę finansową. Zadośćuczynienie, musi pozostawać w granicach przystających do rozmiarów doznanej krzywdy, a przy tym powinno odpowiadać aktualnym warunkom ekonomicznym i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Zadośćuczynienie ukształtowane na wskazanym poziomie spełniać będzie, w ocenie sądu, swą kompensacyjną funkcję, stanowiąc należytą rekompensatę za doznaną przez powodów krzywdę.

Jeżeli chodzi o A. K. siostrę zmarłego, to strona pozwana kwestionowała w ogóle jej uprawnienie co do przyznania zadośćuczynienia podnosząc, iż przesłanki wynikające z art. 446 § 4 k.c. nie mają do niego zastosowania, a ponadto nie ma takiej więzi pomiędzy rodzeństwem, która by do takiego świadczenia uprawniała. W tym miejscu należy stwierdzić, iż związek pomiędzy rodzeństwem jest bliskim związkiem i taką osobę należy traktować jako osobę najbliższą. Należy zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu zaprezentowanym w uzasadnieniu wyroku z 25 października 2013r., sygn. akt Aca 946/13, że przez pojęcie najbliższego członka rodziny ponad wszelką wątpliwość należy rozumieć małżonka oraz zstępnych, wstępnych i rodzeństwo. Sąd ten trafnie zauważył, że skoro ustawodawca w przepisie art. 446 § 4 k.c. posłużył się pojęciem rodziny, to nie uczynił tego w sposób przypadkowy, oderwany od normatywnego znaczenia tego pojęcia, opartego wszak na związku małżeńskim oraz więzach pokrewieństwa i powinowactwa. Niewątpliwie należy stwierdzić, iż powódkę z bratem łączyły serdeczne i bliskie relacje, był dla niej przyjacielem i wsparciem w każdej życiowej sytuacji. Istniały pomiędzy nimi właściwe relacje rodzinne, w prawdzie nie mieszkali razem, jednak często się spotykali i telefonowali do siebie. Śmierć brata była dla A. K. traumatycznym przeżyciem. Na podstawie pisemnej opinii biegłego psychologa ustalony został wpływ śmierci M. G. (2) na stan zdrowia psychicznego powódki. Ujawnia ona trudności w zaadaptowaniu się w nowej sytuacji życiowej spowodowanej wypadkiem komunikacyjnym brata. Występuje u niej przedłużona reakcja żałoby oraz zmiany w funkcjonowaniu emocjonalnym, które powstały po śmierci M. G. (2) i są związane z przeżywaną żałobą. Natężenie krzywdy jest podwyższone, bowiem powódka doświadcza negatywnych emocji i poczucia żalu, przygnębienia i smutku, bowiem utraciła wsparcie i pomoc bliskiej osoby. Występujące zaburzenia w funkcjonowaniu emocjonalnym obniżają jakość życia powódki.

Mając powyższe na względzie sąd uznał, że wskutek wypadku niewątpliwie doszło do krzywdy po stronie A. K.. To zaś stanowi podstawę do zasądzenia na jej rzecz, w oparciu o przepis art. 446 § 4 k.c., zadośćuczynienia. Ustalając jego wysokość sąd kierował się w głównej mierze tym, by stanowiło ono właściwy ekwiwalent za doznaną krzywdę, a przy tym pozostawało w granicach, które dadzą się społecznie zaakceptować. Oczywiście jest przy tym, że żadna kwota nie będzie w stanie zrekompensować powódce utraty brata, jednakże właściwie ukształtowane co do wysokości zadośćuczynienie pozwoli jednak w choć w pewnym stopniu załagodzić skutki doznanej krzywdy. Mając na uwadze powołane wyżej okoliczności, sąd doszedł do przekonania, że powódce przysługuje zadośćuczynienie w kwocie 20,000,00 zł. Dalej idące żądanie pozwu nie było zasadne, albowiem jego uwzględnienie w ocenie sądu prowadziłoby do bezpodstawnego wzbogacenia.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 481 § 1 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie poniósł. Odsetki od zasądzonych kwot zostały zasądzone od dnia 23.09.2011 r. gdyż takie rozstrzygnięcie znajduje uzasadnienie w treści przepisów art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Skoro zgłoszenie roszczenia nastąpiło 12.07.2011 r. oraz 04.08.2011 r., to po upływie 30 dni roszczenie powinno zostać spełnione, a więc 23.09.2011 r. było wymagalne.

W stosunku do trójki powodów strona pozwana uznała powództwo do kwoty 20 000,00 zł na rzecz A. G. oraz kwoty po 30 000,00 zł na rzecz T. G. i K. G.. Dlatego też w tym zakresie po myśli art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. sąd z urzędu nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności, co znalazło wyraz w punkcie III, VI, IX.

W punkcie II wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. zasądzono od (...) S.A. z siedzibą w W. jako strony w całości przegrywającej, na rzecz powódki A. G. kwotę 5 089,36 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W punkcie V wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. zasądzono od (...) S.A. z siedzibą w W. jako strony w całości przegrywającej, na rzecz powoda T. G. kwotę 3 789,36 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W punkcie VIII wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. zasądzono od (...) S.A. z siedzibą w W. jako strony w całości przegrywającej, na rzecz powoda K. G. kwotę 3 789,36 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

O kosztach procesu w punkcie XII wyroku rozstrzygnięto na podstawie art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. rozdzielając je stosowanie do wyniku postępowania. Powódka wygrała sprawę w 67 %, natomiast strona pozwana w 33%. W związku z tym zasądzono od strony pozwanej na rzecz A. K. kwotę 894,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd umorzył postępowanie w punkcie XIII w zakresie roszczeń H. G. i J. G. wobec zawarcia przez nich w dniu 11.10.2017 r. ugody ze stroną pozwaną. Zgodnie z nią (...) S.A. z siedzibą w W. zobowiązała się zapłacić na rzecz powodów H. G. i J. G. kwoty po 15 000,00 zł z tytułu zadośćuczynienia po śmierci syna M. G. (2), w terminie do 25.10.2017 r.

W związku z obecnością biegłej M. G. (1) na rozprawie w punkcie XIV wyroku przyznano jej kwotę 90,90 zł tytułem wynagrodzenia za uczestnictwo w rozprawie.

Strona pozwana wpłaciła zaliczkę na uzupełniającą opinię biegłego w kwocie 300,00 zł, która nie została wykorzystana. W związku z czym w punkcie XV wyroku nakazano zwrócić (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 300,00 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki.

W punkcie XVI wyroku w myśl przepisu 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z uwagi na to, iż K. G., T. G. i A. K. byli zwolnieni od kosztów sądowych, nakazano stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze kwotę 8 590,90 zł tytułem opłat, których nie uiścili powodowie T. G., K. G. (2x 3 750,00 zł) oraz części opłaty od pozwu A. K. -w zakresie części wygranego przez nią roszczenia-, od uiszczenia której powódka była zwolniona i kosztów stawiennictwa biegłej M. G. (1) na rozprawie (90,90zł), zaś w pozostałym zakresie koszty sądowe zaliczyć na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt I C 1630/15

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować

2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:

- pełnomocnikowi powodów Adwokatowi Z. Ś.
- pełnomocnikowi strony pozwanej radcy prawnemu G. G.